Toelichting bij Beleidsregel backpay-uitkering voor weduwen en weduwnaars

1. Inleiding

Deze beleidsregel voorziet in een backpay-uitkering voor nog in leven zijnde weduwen en weduwnaars van ambtenaren en militairen die ten tijde van de Japanse bezetting van Nederlands-Indië/Indonesië in dienst waren van het Nederlands-Indisch Gouvernement en aan wie gedurende de Japanse bezetting van Nederlands-Indië/Indonesië geen (volledig) salaris is uitbetaald. Hiermee wordt gehoor gegeven aan een blijvende oproep vanuit de Tweede Kamer om specifiek voor deze weduwen en weduwnaars bij leven nog een individuele vorm van rechtsherstel te bieden. Dit wordt gedaan in het volle besef dat volledig rechtsherstel nimmer aan deze weduwen en weduwnaars kan worden geboden en eveneens dat met deze beleidsregel geen vorm van rechtsherstel wordt geboden aan andere (voormalige) familieleden van de betreffende ambtenaren en militairen. De redenen voor deze keuze zullen hieronder nader worden toegelicht.

2. Overzicht Indisch rechtsherstel

In de decennia na afloop van de Tweede Wereldoorlog is op verschillende manieren getracht een vorm van rechtsherstel te bieden voor datgene dat oorlogsgetroffenen hebben meegemaakt tijdens en na afloop van de Tweede Wereldoorlog en de onafhankelijkheidsoorlog in Indonesië. Daartoe zijn tot op heden de volgende eenmalige en permanente wetten en regelingen getroffen.

Eenmalige wetten en regelingen:
- Rehabilitatieregeling 1947-1949;
- Wet Indische geïnterneerden uit 1981;
- Het Gebaar uit 2000;
- Uitkeringsregeling Backpay uit 2015;

Permanente wetten en regelingen die nog steeds van kracht zijn:
- Wet uitkeringen vervolgingsslachtoffers 1940-1945 (Wuv – wet uit 1973)
- Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers 1940-1945 (Wubo - wet uit 1981)
- Algemene Oorlogsongevallenregeling (AOR – regeling uit 1946-1947)
- Wetten buitengewoon pensioen
    - Wet buitengewoon pensioen 1940-1945 (Wbp – wet uit 1947)
    - Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers (Wbpzo – wet uit 1946)
    - Wet buitengewoon pensioen Indisch verzet (Wiv – wet uit 1981)

Bij elke vorm van rechtsherstel geldt dat volledig rechtsherstel nooit mogelijk zal zijn. De gebeurtenissen van de Tweede Wereldoorlog en de onafhankelijkheidsoorlog in Indonesië kunnen niet worden teruggedraaid en het leed en trauma's die het gevolg zijn van deze oorlogen, kunnen nooit volledig worden weggenomen. Ook ervaren onvrede over onvolledig rechtsherstel dat leeft binnen een deel van de Indische en Molukse gemeenschappen, zal nimmer kunnen worden weggenomen door de invoering van wetten en regelingen die gericht zijn op rechtsherstel.

3. Aanleiding voor de onderhavige backpay-regeling

De onderhavige Beleidsregel backpay-regeling voor weduwen en weduwnaars houdt verband met de Uitkeringsregeling Backpay uit 2015.[1] Achtergrond van de backpay-kwestie is dat aan ambtenaren en militairen die in de Tweede Wereldoorlog ten tijde van de Japanse bezetting van Nederlands-Indië/Indonesië, in dienst waren van het Nederlands-Indisch gouvernement, geen (volledig) salaris is uitbetaald. Op basis van de Uitkeringsregeling Backpay kwamen de – veelal mannelijke – ambtenaren en militairen die op 15 augustus 2015 nog in leven waren, op morele gronden, in aanmerking voor een eenmalige netto-uitkering van €25.000 als finale financiële tegemoetkoming voor niet (volledig) uitbetaalde salarissen.

Over de afbakening van de doelgroep en met name de uitsluiting van de nog levende – meestal vrouwelijke – partners van de ambtenaren en militairen die in 2015 niet meer in leven waren, is blijvende onvrede ontstaan binnen een deel van de Indische en Molukse gemeenschappen. Dit heeft zich vertaald in meerdere – zij het niet aangenomen – moties vanuit de Tweede Kamer. De enige door de Tweede Kamer aangenomen motie betreft die van het Lid Van Gerven c.s. waarin het kabinet wordt opgeroepen te onderzoeken of een financiële regeling voor de weduwen haalbaar en

[1] Stcrt. 2015, 47434.

uitvoerbaar is en, zo ja, op welke wijze dit kan worden vormgegeven.[2] Deze motie heeft tot nader onderzoek geleid waarop hieronder nader wordt ingegaan. De blijvende roep uit de Tweede Kamer om rechtsherstel heeft uiteindelijk geleid tot een eenmalige reservering via de Voorjaarsnota 2025 in de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport ten behoeve van een "backpay voor weduwen van voormalig KNIL-militairen en ambtenaren in Nederlands-Indië".[3] Daarmee is het standpunt van eerdere kabinetten om geen backpay-regeling voor weduwen in te stellen herzien.[4]

De reservering in de begroting ziet dus op weduwen. Deze beleidsregel strekt zich evenwel ook uit tot weduwnaars. In deze toelichting zal niettemin soms alleen over 'weduwen' worden gesproken ten behoeve van de leesbaarheid.

4. Afwegingen bij de totstandkoming van de onderhavige beleidsregel

Ter uitvoering van voormelde aangenomen motie is door Andersson Elffers Felix (AEF) onderzoek uitgevoerd naar de haalbaarheid en uitvoerbaarheid van een backpay-regeling voor weduwen en zijn verschillende scenario's opgesteld.[5] Uit het onderzoek van AEF volgt dat bepaalde scenario's en de uitvoerbaarheid van een regeling op een aantal punten afhankelijk zijn van bepaalde 'ontwerpkeuzes', zoals:

- Peildatum waarop de weduwe getrouwd moest zijn met de ambtenaar of militair Nederlands Indisch Gouvernement;
- Peildatum waarop de weduwe in leven moet zijn (geweest);
- Van welk land de weduwe ingezetene is;
- Wijze van toekenning uitkering (ambtshalve of op aanvraag).

Volgens AEF is een backpay-regeling voor weduwen niet onmogelijk, maar wel zeer complex en ook complexer dan de regeling uit 2015. Daarnaast zal een regeling altijd delen van de Indische en Molukse gemeenschap teleurstellen. De regeling is onder meer om de volgende redenen zeer complex:

- De regeling zal meer werk per casus met zich mee brengen dan de regeling uit 2015, omdat er een extra stap in het proces is, namelijk de vaststelling of sprake is van een weduwe of weduwnaar. Er is geen archief of bestand beschikbaar op basis waarvan kan worden vastgesteld of iemand weduwe of weduwnaar is van een ambtenaar of militair in dienst was van het Nederlands-Indisch Gouvernement ten tijde van de Japanse bezetting van Nederlands-Indië/Indonesië. Daardoor is het niet mogelijk om uitkeringen ambtshalve te verstrekken. De weduwen en weduwnaars dienen zelf een aanvraag in te dienen en informatie aan te leveren op basis waarvan kan worden geverifieerd of zij in aanmerking komen voor een backpay-uitkering.
- Ruim 80 jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog is het zeer lastig om vast te stellen of de partner van een weduwe of weduwnaar ten tijde van de Japanse bezetting van Nederlands-Indië/Indonesië, in dienst was van het Nederlands-Indisch Gouvernement. Er is niet één archief of bestand op basis waarvan dit kan worden vastgesteld.
- Er zijn ongeveer 16 archieven waar informatie terug te vinden is over het dienstverband van een ambtenaar of militair bij het Nederlands-Indisch Gouvernement. Het is niet zo dat al die archieven bij elke aanvraag moeten worden geraadpleegd, maar het geeft wel een indicatie van de versnippering van informatie. Daarbij geldt dat een deel van deze archieven niet digitaal raadpleegbaar is en dus handmatig moet worden geraadpleegd. Ook geldt dat niet alle archieven compleet zijn.
- De complexiteit van het (internationale) erfrecht is een complicerende factor als de regeling ook (deels) bestemd zal zijn voor kinderen of andere erfgenamen van de ambtenaren, militairen, weduwen of weduwnaars.
- Indien niet op voorhand de omvang van de doelgroep goed in beeld kan worden gebracht, kan dit de complexiteit van de uitvoering van de regeling vergroten.
- Bij elke scenario moet er rekening mee worden gehouden dat er geen breed draagvlak voor een regeling is binnen de Indische en Molukse gemeenschappen. Bij gebrek aan draagvlak bestaat het risico dat er uit protest aanvragen, bezwaar- en beroepschriften worden ingediend. Dit zal, net als bij de uitvoering van de Uitkeringsregeling Backpay in 2015, extra juridische capaciteit vergen.

[2] Kamerstukken II 2020/21, 35570-XVI, nr. 125.
[3] Kamerstukken II 2024/25, 36725, nr. 1.
[4] Kamerstukken II 2022/23, 20 454, nr. 181.
[5] Kamerstukken II2021/22, 20454, nr. 172.

Naast het onderzoek door AEF is tevens een quickscan[6] uitgevoerd door de Sociale Verzekeringsbank (SVB) als beoogd uitvoerder van de beleidsregel. In de quickscan geeft de SVB aan dat het draagvlak onder Indische en Molukse organisaties een van de belangrijkste randvoorwaarden is voor een goede uitvoering van de regeling. Tegelijkertijd dient de regeling eenvoudig uitvoerbaar te zijn.

Bij de totstandkoming van de onderhavige beleidsregel is getracht om een balans te vinden tussen een uitvoerbare en financieel haalbare regeling en een regeling die kan rekenen op draagvlak. Een regeling die op het meeste draagvlak zal kunnen rekenen, behelst een regeling die voorziet in een backpay-uitkering voor alle erfgenamen van de naar schatting 80.000-85.000 ambtenaren en militairen die in dienst waren van het Nederlands-Indisch Gouvernement. Alle erfgenamen zouden zowel de weduwen en weduwnaars als de kinderen van de ambtenaren en militairen omvatten. Een dergelijk regeling is echter financieel niet haalbaar. Een dergelijke regeling zou namelijk meer dan 2 miljard euro kosten (uitgaande van 80.000-85.000 uitkeringen van netto €25.000).

Een backpay-uitkering voor de naar schatting 1.700 weduwen en weduwnaars die op 15 augustus 2015 nog in leven waren (de peildatum van de "Uitkeringsregeling Backpay"), zou in de praktijk neerkomen op een regeling die voornamelijk gericht is op de erfgenamen (veelal de kinderen) van de weduwen en weduwnaars. De complexiteit van het (internationale) erfrecht en het feit dat op voorhand niet bekend zal zijn wat de omvang van de doelgroep is, vormen complicerende factoren voor de uitvoerbaarheid van een dergelijke regeling. Het erfrecht en de omvang van de doelgroep maken de uitvoering van een dergelijke regeling complex en daarom (financieel) niet haalbaar. Daarnaast geldt dat een regeling met voornoemde peildatum ertoe zou leiden dat slechts een deel van de erfgenamen (veelal de kinderen) van de weduwen en weduwnaars in aanmerking zou komen voor een backpay-uitkering. Het is nadrukkelijk niet de bedoeling om een deel van de kinderen van weduwen en weduwnaars als erfgenaam in aanmerking te brengen voor een Backpay-uitkering. Zoals eerder toegelicht is een regeling voor alle erfgenamen financieel niet mogelijk. Het maken van onderscheid tussen de erfgenamen is moeilijk te rechtvaardigen.

Geconcludeerd moet worden dat het belang van een uitvoerbare en financieel haalbare regeling en de wens om tot een regeling te komen die kan rekenen op draagvlak, niet met elkaar te verenigen zijn. De uitvoerbaarheid en haalbaarheid van een regeling vereisen een beperkte en overzichtelijke doelgroep, maar een keuze daartoe zal tot (nog meer) gebrek aan draagvlak leiden. Gegeven deze patstelling is ervoor gekozen om het bieden van enige vorm van rechtsherstel aan de weduwen en weduwnaars voorop te stellen. De onderhavige backpay-uitkering is daarom beperkt tot de weduwen en weduwnaars die op het moment van indiening van een aanvraag nog in leven zijn. Alleen op deze manier kan worden gekomen tot een uitvoerbare en financieel haalbare regeling waarmee binnen afzienbare termijn de beoogde vorm van rechtsherstel kan worden geboden aan de nog levende weduwen en weduwnaars. Elke andere verbreding van de doelgroep leidt tot problemen in de uitvoerbaarheid en/of is niet financieel haalbaar.

De gemaakte keuze, zoals hiervoor omschreven, impliceert dat indien een ambtenaar of militair eerdere (huwelijks)relaties heeft gehad die evenwel reeds waren geëindigd vóór het moment van diens overlijden, die (huwelijks)partners niet als 'weduwe of weduwnaar' in de zin van deze beleidsregel gelden. Er is gekozen om de doelgroep te beperken tot de (huwelijks)partner op het moment van het overlijden van de ambtenaar of militair Nederlands-Indisch gouvernement. Alleen de laatste (huwelijks)partner geldt dus als de weduwe of weduwnaar en alleen deze persoon komt in aanmerking voor een uitkering. Als ervoor gekozen zou worden om alle (voormalige) (huwelijks)partners van de ambtenaren en militairen die in dienst waren van het Nederlands-Indisch gouvernement in aanmerking te laten komen voor een uitkering, zou de situatie kunnen ontstaan dat meerdere personen tegelijk aanspraak kunnen maken op één uitkering. Uitgangspunt blijft dat slechts eenmaal per ambtenaar of militair een backpay-uitkering uitbetaald wordt op grond van het feit dat het salaris niet aan de betreffende ambtenaar of militair is uitbetaald. Daarom is ervoor gekozen om uitsluitend de huwelijks(partner) van de ambtenaar of militair op het moment van diens overlijden in aanmerking te laten komen voor een backpay-uitkering.

5. Uitvoeringstoets

De SVB heeft een uitvoeringstoets uitgevoerd en daarin het volgende aangegeven. [PM]

Artikelsgewijs

[6] Kamerstukken II 2022/23, 20454, nr. 181.

Artikel 1 Begripsbepalingen

In dit artikel wordt nader omschreven wie onder 'ambtenaar of militair Nederlands-Indisch Gouvernement' en onder 'weduwe of weduwnaar' in de zin van deze beleidsregel worden verstaan. De omschrijving van 'ambtenaar of militair Nederlands-Indisch Gouvernement' is ontleend aan de Uitkeringsregeling Backpay uit 2015.[7]

Als 'weduwe of weduwnaar' geldt de persoon die gehuwd was of een geregistreerd partnerschap had met een ambtenaar of militair Nederlands-Indisch Gouvernement op het moment dat die ambtenaar of militair overleed. Ook geldt als weduwe of weduwnaar degene die op het moment van overlijden van de betreffende ambtenaar of militair duurzaam een gezamenlijke huishouding met die ambtenaar of militair voerde. Het moet hier wel om een partnerrelatie gaan. Een persoon die om andere reden een gezamenlijke huishouding met de ambtenaar of militair voerde, geldt niet als weduwe of weduwnaar, ook niet als de samenlevingsvorm een duurzaam karakter had. Evenmin geldt als weduwe of weduwnaar degene die een (huwelijks)relatie met de ambtenaar of militair heeft gehad, maar dat huwelijk, het geregistreerde partnerschap dan wel de gezamenlijke huishouding reeds tot een einde was gekomen voordat de ambtenaar of militair overleed.

Het begrip 'backpay-uitkering' is gelijk aan die in de Uitkeringsregeling Backpay uit 2015, zij het dat de uitkering wordt gedaan aan de weduwe of weduwnaar en het uit te keren bedrag (netto 25.000 euro) in artikel 2 is vermeld.

De verantwoordelijke bewindspersoon, zijnde de Minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport, zal de SVB aanwijzen als de organisatie die de onderhavige beleidsregel uitvoert.

Artikel 2 Toekenning backpay-uitkering
Dit artikel bepaalt dat door de minister op aanvraag een backpay-uitkering van netto 25.000 euro wordt toegekend aan een weduwe of weduwnaar indien uit artikel 3 volgt dat deze daarop recht heeft.

Anders dan bij de Uitkeringsregeling backpay uit 2015 kan een backpay-uitkering niet ambtshalve worden toegekend. De reden hiervoor is dat er geen bestand of archief beschikbaar is op basis waarvan bepaald kan worden of iemand weduwe of weduwnaar is van een ambtenaar of militair Nederlands-Indisch gouvernement. Om deze reden kunnen uitkeringen alleen worden toegekend op basis van een aanvraag van de weduwe of weduwnaar.

Artikel 3 Recht op backpay-uitkering
Dit artikel bepaalt de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een backpay-uitkering. Zoals hiervoor is toegelicht, is er uitdrukkelijk voor gekozen om uitsluitend te voorzien in een backpay-uitkering voor nog in leven zijnde weduwen en weduwnaars. Dit zijn de personen die gehuwd waren, een geregistreerd partnerschap hadden of duurzaam een gezamenlijke huishouding voerden met een ambtenaar of militair Nederlands-Indisch Gouvernement op het moment van diens overlijden. De peildatum dat de weduwe of weduwnaar nog in leven moet zijn, betreft het moment van indiening van de aanvraag. Dat is het moment waarop de persoon zich kenbaar maakt als weduwe of weduwnaar. Aanvragen kunnen worden ingediend vanaf de dag waarop de beleidsregel in werking treedt (zie ook artikel 5). Voorafgaand aan de inwerkingtreding van de beleidsregel zal worden voorzien in de benodigde informatievoorziening zodat het voor weduwen en weduwnaars in principe mogelijk zal zijn om gelijk op de dag van inwerkingtreding van de beleidsregel een aanvraag in te dienen.

Het tweede en derde lid bepaalt in welke omstandigheden een weduwe of weduwnaar toch geen recht op een backpay-uitkering heeft. Dat is allereerst het geval als aan de overleden echtgenoot of partner backpay is toegekend op grond van de Uitkeringsregeling Backpay uit 2015 of aan diens erfgenamen op grond van artikel 3, tweede lid, van die regeling. Met de uitbetaling van backpay aan de echtgenoot, partner of erfgenamen, is reeds een vorm van rechtsherstel geboden. Daarnaast worden weduwen of weduwnaars die zelf of wiens overleden echtgenoot of partner zich tijdens de Tweede Wereldoorlog schuldig hebben gemaakt aan collaboratie met een vijandige mogendheid en daarvoor door de rechter zijn veroordeeld, uitgezonderd. In de eerste plaats gaat het daarbij om collaboratie met de Japanse bezetter in Nederlands-Indië/Indonesië maar ten aanzien van de weduwe of weduwnaar zou ook sprake kunnen zijn geweest van collaboratie met

[7] Zie artikel 1, onderdeel d, begrip 'belanghebbende'

de Duitse bezetter in Nederland of elders in Europa. Daarnaast worden weduwen of weduwnaars die zelf of wiens overleden echtgenoot partner gedurende (een deel van) de bezetting de Japanse nationaliteit bezaten, ook uitgesloten. Deze uitsluitingsvoorwaarden zijn in lijn met de Uitkeringsregeling Backpay uit 2015.

Artikel 4 Gelijkstelling ambtenaren of militairen
Met ambtenaren en militairen Nederlands-Indisch gouvernement worden gelijkgesteld de personen die onder gezag stonden van het Nederlands-Indisch Gouvernement of het Koninklijk Nederlands Indisch Leger (KNIL) en werden betaald door het Nederlands-Indisch Gouvernement (of waar sprake was van een betalingsverplichting) of wiens salaris uit publieke middelen werd betaald. Deze personen kregen immers ook geen salaris meer uitbetaald vanwege het wegvallen van het gezag van het Nederlands-Indisch Gouvernement.

Bij de uitvoering van de Uitkeringsregeling Backpay in 2015 is in een aantal gevallen aan de hand van de concrete omstandigheden van het geval geoordeeld dat de dienstbetrekking en situatie van de betrokken persoon dermate vergelijkbaar was met die van de ambtenaren en militairen van de doelgroep dat die persoon daarmee diende te worden gelijkgesteld. Dit betrof bijvoorbeeld stads- en landwachten of leden van een vernielingskorps waarvan het dienstverband vaststaat in de periode van 20 februari 1942 tot 8 maart 1942. In die gevallen is dus een uitkering toegekend. Bij de uitvoering van de onderhavige beleidsregel zal in gelijke gevallen dezelfde lijn worden gehanteerd.

Artikel 5 Aanvraag via aanvraagformulier
De aanvraag moet overeenkomstig het eerste lid worden gedaan door middel van een door de uitvoeringsorganisatie vastgesteld aanvraagformulier. Voorafgaand aan de inwerkingtreding van de beleidsregel zal kenbaar worden gemaakt op welke wijze het aanvraagformulier kan worden ingediend. Indiening van de aanvraag is mogelijk in de periode vanaf de dag waarop de beleidsregel in werking treedt tot uiterlijk één jaar daarna. De ontvangst van het aanvraagformulier wordt binnen twee weken bevestigd. De aanvragen zullen zoveel mogelijk in volgorde van ontvangst worden afgehandeld.

Bij de inrichting van de procedure is ernaar gestreefd om een balans te vinden tussen de belasting voor enerzijds de weduwe of weduwnaar en anderzijds de uitvoeringsorganisatie. Via het aanvraagformulier worden (zoveel als mogelijk) de benodigde gegevens uitgevraagd. Dat betreft onder meer identificerende gegevens van de weduwe of weduwnaar en diens overleden echtgenoot of partner, alsmede gegevens over de (huwelijks)relatie en de dienstbetrekking van de echtgenoot of partner. Om de procedure zo laagdrempelig mogelijk te houden, behoeft de weduwe of weduwnaar bij de indiening van de aanvraag geen bewijsstukken te overleggen. De weduwe of weduwnaar wordt wel uitdrukkelijk uitgenodigd om, voor zover daarover wordt beschikt, bewijsstukken of andere documenten ter onderbouwing van de aanvraag te overleggen omdat dit de behandeling van de aanvraag kan bespoedigen. Op basis van de bij de aanvraag verstrekte gegevens zal de uitvoeringsorganisatie in eerste instantie eigenstandig ter verificatie onderzoek doen in de voor de vaststelling van het recht op backpay-uitkering relevante bestanden en archieven. Dit zijn onder meer de bronnen die berusten bij het Nationaal Archief, de Stichting Administratie Indonesische Pensioenen (SAIP), de afdeling V&O van de Sociale Verzekeringsbank, het Nederlandse Rode Kruis, het archief van "Het Gebaar" en de stamboeken en overige bronnen met vermeldingen van dienstbetrekkingen. De SVB beschikt over benodigde wettelijke grondslag daartoe op grond van artikel 72 SUWI.

In het geval dat toch meer gegevens of bescheiden van de weduwe of weduwnaar nodig zijn voor de beoordeling van de aanvraag, dan kunnen deze worden opgevraagd. Dit is niet geregeld in de beleidsregel, omdat dit al is geregeld in artikel 4:2, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Hierin is bepaald dat een aanvrager de gegevens en bescheiden die voor de beslissing op een aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen moet verschaffen.

Met de ondertekening van het aanvraagformulier wordt toestemming verleend voor de verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van de beoordeling van de aanvraag.

Artikel 6 Besluit en uitbetaling
Op basis van de verstrekte en anderszins beschikbare gegevens wordt beoordeeld of een weduwe of weduwnaar in aanmerking komt voor een backpay-uitkering. Het besluit op de aanvraag wordt binnen een termijn van dertien weken na ontvangst van de volledige aanvraag genomen. In de

ontvangstbevestiging van de aanvraag zal de weduwe of weduwnaar over deze beslistermijn worden geïnformeerd. Indien voor de beoordeling van de aanvraag nadere gegevens of bescheiden van de weduwe of weduwnaar nodig zijn, kan op grond van artikel 4:5, eerste lid, van de Awb een termijn worden gesteld waarbinnen de ontbrekende gegevens moeten worden aangeleverd. In dat geval wordt op grond van artikel 4:15 van de Awb de beslistermijn opgeschort.

De backpay-uitkering wordt bij een toekennend besluit in één keer volledig uitbetaald. De backpay-uitkering is eenmalig en telt daarom niet mee voor het inkomen waarop de hoogte van bijvoorbeeld toeslagen wordt beoordeeld. Het bedrag wordt daarentegen na uitkering – voor zover het niet direct wordt besteed – wel onderdeel van het vermogen. Het eenmalige bedrag heeft daarbij effect op het vermogen dat meetelt voor toeslagen als huurtoeslag en zorgtoeslag, de Aanvullende inkomensvoorziening ouderen (AIO), Wet langdurige zorg en Wet maatschappelijke ondersteuning. Om te voorkomen dat de backpay-uitkering gevolg heeft voor de eventuele toeslagen en bijdragenverplichtingen van de weduwe of weduwnaar, worden de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011, de Regeling Participatiewet IOAW en IOAZ en de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen aangepast.

De uitbetaling zal zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen dertien weken plaatsvinden.

Artikel 7 Intrekking en terugvordering
Dit artikel biedt de mogelijkheid om een besluit tot toekenning van een uitkering in te trekken, indien de backpay-uitkering ten onrechte blijkt te zijn toegekend als gevolg van onjuiste of onvolledige informatieverstrekking door de weduwe of weduwnaar. In het geval uitbetaling van de backpay-uitkering op het moment van intrekking al heeft plaatsgevonden, wordt de uitbetaalde backpay-uitkering door de minister teruggevorderd. Terugbetaling dient te geschieden binnen twaalf maanden na intrekking van het besluit tot toekening. Deze termijn zal worden opgenomen in het intrekkingsbesluit.

De Minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport